

farligt. Man sige ikke, at man ingenlunde vil gaae frem paa den Maade for Fremtiden; thi, saafremt dette Princip erkjendes for urigtigt, da have de nærværende Besiddere af Den Lille Dimon skjellig Grund til at beklage sig over, at de ikke ere behandlede paa samme Maade som de, der ere i samme Tilfælde som de. Jeg skal tværtigt blot bemærke, at efter et paa Færøerne herskende Sagn er Den Lille Dimon for mange hundrede Aar tilbage af nogle af Beboerne paa Sudevæn pantsat til Regjeringen for 500 Rbd. Jeg vil ingenlunde forfølge dette videre, kun vil jeg bemærke, at det er mærkværdigt nok, at Den Lille Dimon ikke saaledes som det øvrige Domainegods paa Færøerne er matriculeret, og at den fastsatte Afgift, 20 Rbd., netop udgjør 4 Procent Rente af den Capital paa 500 Rbd., hvorfor den skal være pantsat; men, som sagt, jeg vil ikke forfølge dette videre; thi, ligesom Staten ikke er istand til at bevise sin Eiendomsret over Den, hvorfor der ogsaa i Auktionsconditionerne indeholdes den besynderlige Clausul, at man ikke vil indestaae for Bannjemmel, saaledes er jeg naturligtvis heller ikke istand til at bevise nogen Andens Eiendomsret til den; men jeg har kun villet anføre denne Omstændighed, fordi den forekommer mig at tale for, at behandle de hidtilværende Besiddere af Lille Dimon paa en mildere Maade, end man har tænkt paa. Det forekommer mig saaledes, at dette Lovudkast's Livsbane allerede har været altfor lang, og jeg vil stemme for, at det ikke gaaer videre.

Judenrigsministeren: Jeg troer, at den sidste ærede Taler i adskillige Henseender tager feil i sine Anskuelser. Der har saaledes aldrig paa Færøerne været nogen Tvivl om, at Den Lille Dimon jo har været Kongens Eiendom. Jeg kan i saa Henseende paabe- raabe mig en Udskrift af den færøiske Lovthingsprotocol for Aaret 1617, hvoraf det sees, at Sysselmanden paa Sudevæn den 4de Juli samme Aar mødte i Lovthinget og erklærede, at de, der hidtil havde haft Lille Dimon i Leie, ikke kunde komme ud af at give samme Leie som hidtil, og at de derfor opfagde deres Leiecontract og ikke vilde have mere med Den at gjøre, og det Selvsamme sees ogsaa af en

anden Udskrift af Lovthingsprotocollen fra 1617. I Aaret 1618, altsaa Aaret efter, har derpaa den daværende Landfoged paa Færøerne Strange Radsen opbudt Den tilleie for den sædvanlige Leie, og Sysselmanden paa Sudevæn, Halvern Gudlarson, har dengang erklæret, at naar Leien kunde blive nedsat fra 24 Gyllden til 20 Gyllden, vilde han og hans Medinteressenter fremdeles beholde den i Leie. Endvidere er der i Fordebøgerne indtil 1785 fundet anført, at de paagældende Bøigder have haft Den i Leie, eftersom Ingen vilde fæste den. Desuden er det ingenlunde Tilfældet, at de 3 Bøigder, som senest have haft Den i Leie, altid have haft den i Leie; dette har været meget forskjelligt, idet næsten alle Bøigder paa Sudevæn af og til have haft den i Leie, ja enkelte Personer have endog deeltaget deri. Jeg skal ikke videre opholde Thinget med en vidtløftig Fremstilling heraf, men blot tillade mig at nævne, hvorledes Den har været bortleiet i forskjellige Aar. Saaledes findes det, at i Aaret 1709 var den bortleiet til Dvalbø med 14 Gyllden, til Trangisvaag med 3 Gyllden, til Frodebo med 3 Gyllden, til Drdevig med 2 Gyllden og til Hove med 2 Gyllden; i 1723 havde Dvalbø 14 Gyllden, Trangisvaag 2 Gyllden, Frodebo 4 Gyllden, Drdevig 2 Gyllden, Sumbø 1 Gyllden og Baag 1 Gyllden; i 1739 havde Dvalbø 14 Gyllden, Præsten 1 Gyllden, en Præsteenke 1 Gyllden, Trangisvaag 2 Gyllden, Frodebo 4 Gyllden og Drdevig 2 Gyllden. Paa samme Maade har den senere, omtrent fra 1754, været bortleiet til de 3 Bøigdelag, Dvalbø med 16 Gyllden, Frodebo og Drdevig hver med 4 Gyllden, dog saaledes, at Præsten har, og indtil 1781 tillige en Præsteenke, haft en Deel af de 16 Gyllden, som Dvalbø var ansat for. At den Maade, hvorpaa Den hidtil har været givet i Leie, har været i hoi Grad uhensigtsmæssig, viser allerede den Omstændighed, som er oplyst i Notiserne til Lovudkastet, at det oprindelige Antal af Faar paa Den, nemlig 700, er sunket ned til imellem 3 og 400, hvilket har sin naturlige Grund dert, at, naar der er saa Mange, der deeltage i Brugen af Den, bliver den ikke passet, som den burde passes. Enhver har søgt til Den, naar Veiret syntes ham gunstigt, uag-